

THE HONOURABLE MR ΠΑΡΑΚΑΛΙΑΤΗΣ

Ο ΑΞΙΟΤΙΜΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗΣ

Η ΝΕΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΤΡΙΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΠΑΠΑΚΑΛΙΑΤΗ ΣΠΛΑΙ
ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΑ. ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ,
ΣΑΦΗΣ ΚΑΙ ΣΑΡΩΤΙΚΟΣ, ΣΥΖΗΤΑ ΜΕ ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ
ΡΕΑΛΙΣΜΟ ΓΙΑ ΟΣΑ ΟΡΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΑ ΚΟΛΛΙΑ / ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΥΡΗΣ

THE NEW THREE-CHAPTER LOVE FILM BY CHRISTOFOROS
PARAKALIATIS BREAKS DOWN BARRIERS, BOTH LITERALLY
AND FIGURATIVELY. HE DISCUSSES THE ISSUES THAT DEFINE
BOTH HIMSELF AND HIS WORK WITH SENSITIVITY AND
VERISIMILITUDE. BY MIA KOLLIA / PHOTOS: VANGELIS KYRIS

B

BOOMERANG / LOSEFT 50 MG / SECOND CHANCE: τρεις ερωτικές ιστορίες, σε τρεις διαφορετικές ηλικιακές περιόδους ζωής, με πρωταγωνιστές Έλληνες και ξένους πολίτες και φόντο την παγκόσμια κρίση και τις παγκόσμιες αλήθειες. Ο Χριστόφορος Παπακαλιάτης επιμένει να δημιουργεί στην Ελλάδα, ενώ έχει ήδη ανοίξει τα φτερά του στο εξωτερικό. Η υψηλή αισθητική που πάντα χαρακτηρίζει τις δημιουργίες του και η χαρακτηριστική ατμόσφαιρα που τόσο καλά υπηρετεί, «ζωγραφίζουν» τη νέα του ταινία, που θίγει ζητήματα καρδιάς που ποτέ όμως δεν υπάρχουν χωρίς τα όσα βιώνουν οι κοινωνίες, μέσα στις οποίες οι έρωτες ανθίζουν ή και τελειώνουν.

Η νέα σου τριλογία είναι με κάποιον τρόπο μια διεθνής παραγωγή. Μπορείς να εξηγήσεις πώς ακριβώς έφτασες να συνεργαστείς με όσους συμμετέχουν από το εξωτερικό; Πρόκειται για ένα σενάριο που ξεκίνησα να γράφω μετά το τέλος του «Αν...». Στην αρχή, ήταν γραμμένο μόνο για Έλληνες ηθοποιούς και αφορούσε κυρίως ένα ελληνικό κοινό, όμως εκείνη την εποχή το «Αν...» άρχισε να ταξιδεύει στο εξωτερικό, σε διάφορα φεστιβάλ ανά τον κόσμο – διαφορετικές πρεμιέρες, σε διαφορετικές χώρες, με διαφορετικό κοινό, που κάθε φορά μιλούσε και άλλη γλώσσα. Κάπου εκεί, ανάμεσα σε όλο αυτό το διαφορετικό σκηνικό, μου ήρθε η ιδέα να προσπαθήσω να φτιάξω αυτό το σενάριο με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορεί να επικοινωνηθεί η ταινία και εκτός συνόρων. Άρχισα να γράφω παντού: σε ξενοδοχεία, αεροδρόμια, τρένα, καφέ... επικοινωνούσα συνέχεια με ανθρώπους που, ενώ δεν ήταν Έλληνες, έβλεπα ότι σε ένα μεγάλο βαθμό σκεφτόμασταν με τον ίδιο τρόπο. Όταν πια το σενάριο ήταν έτοιμο, πήγα στο Λος Άντζελες, όπου και έμεινα δύο μήνες, με στόχο να βρω έναν άνθρωπο και να κάνουμε adaptation στο αγγλικό κείμενο. Εκεί, γνώρισα τη Δωροθέα Πασχαλίδου και μαζί μεταφράσαμε και διασκεύασαμε το σενάριο στα αγγλικά, ώστε να μπορούν να το διαβάσουν οι ξένοι σαν μια ολοκληρωμένη ταινία. Ε, κάπως έτσι άρχισε η προ-παραγωγή. Τα υπόλοιπα, σαν διαδικασία, είναι γνωστά και παγκόσμια.

BOOMERANG / LOSEFT 50 MG / SECOND CHANCE: three love stories, three different periods in life, starring Greek and foreign actors with the economic crisis and global truths as a backdrop. Although he has already spread his wings abroad, Christopher Papakaliatis insists on continuing his creative journey in Greece. The high aesthetic that always characterizes his work and the distinctive atmosphere that serves him so well, "colour" his new film that raises issues of the heart that would never exist without the current social issues in which love flourishes and fades.

Your new three-chapter film is, in some ways, an international production. What was it like to collaborate with foreign artists? It is a screenplay that I began writing after "What if..." Initially, it was written for Greek actors and directed mainly towards Greek audiences. However, "What If..." began premiering in various film festivals, each time with different audiences in different countries, all speaking different languages. It was then that the idea took root to try and arrange this screenplay in such a way that the film would be able to communicate beyond the borders of our country. I began writing everywhere: in hotels, airports, trains, cafés... continually interacting with the people around me, and although they weren't Greeks, I could see that, for the most part, we shared a common viewpoint. When the screenplay was finished, I went to Los Angeles for two months with the intent to find someone with whom I could adapt the English text. It was there that I met Dorothea Paschalidou and together we translated and adapted the entire screenplay into English so non-Greek speakers could read it from beginning to end. All other aspects to working with foreign artists are established and global.

Which experience stands out from working abroad and how easy or difficult was it to work outside Greece? If you were to ask me as an actor, I would say it was extremely difficult due to language barriers. Each language has

Πουκάμισο, παντελόνι, ζώνη και φουλάρι (όλα Ermenegildo Zegna).
Shirt, trousers, belt and scarf (all Ermenegildo Zegna).

Πλεκτή ζακέτα, t-shirt, παντελόνι και ζώνη (όλα Ermenegildo Zegna), δερμάτινο βραχιόλι, Zolotas. Knitted cardigan, t-shirt, trousers and belt (all Ermenegildo Zegna), leather bracelet, Zolotas.

Ποια είναι, ουσιαστικά, η μεγαλύτερη εμπειρία που κρατάς από το εξωτερικό και πόσο εύκολο ή δύσκολο, αληθινά, είναι να βγεις εκτός συνόρων; Αν με ρωτάς σαν ηθοποιό, θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο, λόγω της γλώσσας. Η κάθε γλώσσα έχει τα δικά της ηχοχρώματα, κουβαλάει το δικό της DNA και έχει τον δικό της τρόπο σκέψης, άρα αυτομάτως και άλλο τρόπο παιξίματος. Διαφορετικά παίζει ένας Έλληνας, διαφορετικά ένας Γερμανός, ένας Γάλλος, ένας Αμερικανός. Είναι σπάνιο για έναν ξένο να απορροφηθεί ολοκληρωτικά σε μία χώρα, στην οποία δεν έχει μεγαλώσει, πόσο μάλλον να κάνει καριέρα ηθοποιού. Όμως σαν σεναριογράφος και δημιουργός μιας ιδέας, πιστεύω ότι τα σύνορα καταργούνται. Μια καλή ιστορία είναι παντού καλή. Μακάρι να πάει καλά η ταινία και να ξαναδουλέψω με ηθοποιούς όπως ο J.K. Simmons.

Σε ποια χώρα θα ήθελες να ζεις, σε ποια να δουλεύεις και σε ποια να κάνεις δικακίες; Το κάθε μέρος έχει και τη γοητεία του. Μπορεί η Ελλάδα να είναι ανυπόφορη σε διαδικαστικά θέματα και να σου ανεβάζει καθημερινά τον βαθμό δυσκολίας, όμως για μένα, τουλάχιστον προς το παρόν, παραμένει ένας τόπος έμπνευσης και δημιουργίας. Εξάλλου, μη νομίζεις ότι και η υπόλοιπη Ευρώπη είναι σε κάποια ιδιαίτερη καλλιτεχνική άνθιση – το τέλμα είναι παγκόσμιο. Απλώς στην Ελλάδα έχει γίνει απότομα, σκληρά και, όπως πάντα, χοντροκομμένα και ακαλαίσθητα.

Και πάλι λοιπόν ταινίες που αφορούν τον έρωτα. Οι μεγάλοι και ακαλίνωτοι έρωτες είναι συνήθως ή παράνομοι ή απαγορευμένοι. Οι εφηβικοί, επίσης, έχουν την ένταση της άγνοιας και οι «ηλικιωμένοι» την ένταση της γνώσης της τελευταίας ευκαιρίας. Πώς τελικά θα ζήσουν μεγάλους έρωτες αυτοί που βρίσκονται στην ηλικία των 35 με 50; Ποια είναι τα μεγαλύτερά τους εμπόδια; Νομίζω ότι τα μεγαλύτερα εμπόδια εν τέλει είναι επίκτητα. Είναι εμπόδια που οι ίδιοι βάζουμε στον εαυτό μας. Είναι ανασφάλειες, συμπλέγματα και δεκάδες φοβίες που λειτουργούν σαν βαρίδια και δεν μας αφήνουν να ζήσουμε ελεύθερα. Ένας μεγάλος έρωτας απαιτεί εσωτερική ελευθερία. Εσύ βλέπεις πουθενά σε αυτές τις ηλικίες καμία εσωτερική ελευθερία; Γιατί εγώ βλέπω κυρίως μια στελεωμένη συνήθεια να σέρνεται, που όταν αυτή η συνήθεια μοιάζει με των υπολοίπων, τότε τη βαφτιζουμε «κανονικότητα». Όμως δεν είναι. Γιατί αν ήταν, δεν θα βιώναμε τόση ταραχή γύρω μας, ούτε τόσες νευρώσεις, καταθλίψεις, αδιέξοδα και αγωνίες.

Αν οι έρωτες των ιστοριών δεν περιελάμβαναν ξένους, θα ήταν εξίσου δυνατοί ή ενδιαφέροντες; Πιστεύεις πραγματικά ότι ο Έλληνας μπορεί να εξοικειωθεί με το ξένο, το διαφορετικό, σε οποιαδήποτε μορφή και αν έρχεται πλάι του; Πιστεύω ότι ισχύουν τα πάντα – θετικά και αρνητικά. Όσο αντιφατικό και αν ακούγεται, αυτή είναι η πραγματικότητα. Και σε πολλές περιπτώσεις, εμείς οι άνθρωποι την πληρώνουμε αυτή την αντίφαση. Όμως υπάρχει μία ειδοποιός διαφορά: στην περίπτωση των ηρώων μου, ο έρωτας και η έλξη προσπαθούν να είναι υπεράνω αυτής της πραγματικότητας. Οι άνθρωποι, όταν ερωτευόμαστε, αλλάζουμε – έστω προσωρινά. Είτε είμαστε Έλληνες, είτε Γερμανοί, είτε Σύριοι.

Σε ποιο επίπεδο σε άλλαξε η κρίση; Και σε ποιο επίπεδο επηρεάζει και τη δεύτερη ιστορία σου, τον έρωτα δηλαδή; Η κρίση, στις δικές μου ιστορίες, δεν είναι ο καταλύτης – είναι η αφορμή που πυροδοτεί αντιδράσεις και δημιουργούνται καταστάσεις. Ένα φόντο είναι, μέσα στο οποίο γενιούνται τρεις έρωτες σε τρεις ηλικίες. Τώρα, όσον αφορά μένα προσωπικά, η κρίση ήρθε συγκυριακά και παράλληλα με το μεγάλωμά μου, που έτσι κι αλλιώς ένα μεγάλο εμπόδιο είναι η κρίση. Έχουν γίνει όλα πιο δύσκολα, πιο σκληρά, πιο κοπιαστικά. Όμως θέλω να πιστεύω ότι η όρεξή μου και οι ανάγκες μου δεν μειώνονται. Απλώς το παλεύω πιο πολύ, το ψάχνω και από άλλη σκοπιά, επιζητώ εναλλακτικές και όσο και αν φοβάμαι ή αν τρέμω, είναι η φύση μου τέτοια που δεν μπορώ να λουφάζω.

Όσο μεγαλώνεις, επιθυμείς τον παρορμητισμό της νιότης ή απολαμβάνεις τον ελεγχόμενο αυθορμητισμό της ωριμότητας; Είμαι στην περιέργη φάση που ακόμη δεν έχω καταλήξει. Αν μου λείπει κάτι, αυτό είναι η «άγνοια κινδύνου»

its own timbres, distinct DNA and mind-set – and hence, a different acting process. Greek actors have their own way of working, as do German, American and French actors. It's rare for foreigners to immerse themselves entirely in a country where they were not raised, let alone establish an acting career. But as a screenwriter with a new idea, I think the borders cease to exist. A good story is good everywhere. I hope the movie does well and I have the opportunity to work with actors like J.K. Simmons again.

Where would you prefer to live, work and go on holidays? Each country has its own charm. Greece may be difficult when it comes to bureaucratic matters, but it remains, at least for now, a constant source of inspiration and creativity. After all, it's not like the rest of Europe is in a period of artistic bloom – it's a global slump. In Greece it happened suddenly and harshly.

The film's focus is, once again, love. Great and wanton loves are usually illegal or forbidden. Adolescents are affected by the intensity of innocence and the "older" crowd by the intensity of knowledge and the last chance. How can 35 to 50 year olds experience a great love? What are their biggest obstacles? I believe that the biggest obstacles are adopted – the obstacles that we impose on ourselves. The insecurities, complexes and dozens of phobias that weigh us down and don't allow us to live freely. A great love requires an inner freedom. Do you see any internal freedom in that age group? I see habitual behaviour, and when it's observed in others, it's deemed "normal". But it isn't. Because if it were, we wouldn't observe such turmoil around us, or so many neuroses, depressions, dead ends and worries.

If the three love stories didn't feature foreigners, would they be just as powerful or interesting? Do you really believe that Greeks can relate to something foreign or different to them in any way? I believe that anything is possible – both positive and negative. As contradictory as it may sound, it is reality. And in many cases we, the people, endure the consequences of this contradiction. But there is one distinct exception – in the case of my heroes, love and attraction try to overcome reality. People in love change – even temporarily – whether we are Greek, German or Syrian.

How has the recession changed you, apart from the obvious ways. And on what level does that affect your second story, the love one, that is? The recession doesn't act as a catalyst in my stories – it triggers reactions and creates situations. It is the backdrop to three different loves in three stages in life. As for me personally, the economic crisis coincided with my growing up, and growing up is a crisis in and of itself. Everything became harder, harsher and more laborious. But I like to think that my zeal and needs haven't been affected. I just work harder, look at things from a different perspective, seek out new alternatives and even if I'm frightened or shaky, it isn't in my nature to cower in a corner.

As you grow older, do you long for the impulsiveness of youth or revel in the controlled spontaneity that goes hand in hand with maturity? I'm still in the experimental phase of my life and haven't decided yet. One thing I've lost is the "ignorance of risk" I had as a younger man. But for the moment, the word "control" doesn't register in my thoughts.

Are there people/colleagues that you have worked with steadily throughout the years, or have you experimented with new collaborations? Sometimes associations come about that I don't organise or pursue. There are definitely regular colleagues, as well as new ones that complement each new venture. Young collaborators always look to the future, and that is both creative and useful. But it's always a combination of both.

που είχα μικρότερος. Όμως, προς το παρόν, η λέξη «ελεγχόμενο» δεν υπάρχει ακόμη στις σκέψεις μου.

Όλα αυτά τα χρόνια, υπάρχουν σταθεροί άνθρωποι-συνεργάτες πλάι σου ή πειραματίζεσαι και με αυτό; Γίνονται συνδυασμοί που δεν τους οργανώνω, ούτε τους επιδιώκω. Υπάρχουν σταθεροί συνεργάτες, ενώ έρχονται και νέοι. Ένας νέος εκ φύσεως θα κοιτάζει μπροστά, άρα αυτό από μόνο του είναι δημιουργικό και χρήσιμο. Πάντα όμως σε συνδυασμό.

Ποιο είναι το σημαντικότερο προσόν που πρέπει να έχουν οι κοντινοί σου συνεργάτες – εκτός φυσικά από το να είναι καλοί στη δουλειά τους; Να έχουν πάθος με αυτήν. Το να είναι απλώς καλοί, δεν μου λέει τίποτα πια.

Βλέπει κάποιος τα χειρόγραφα σου; Ακούει κάποιος τη μουσική σου όταν την επιλέγεις; Όχι και όχι.

Υποθέτω πως έχεις υπόψη σου την εικόνα που έχουν οι άλλοι για σένα. Πότε σταμάτησε να σε απασχολεί αυτό και πότε ανακαλείς ασυναίσθητα τον «ρόλο» Χριστόφορο; Την ώρα που θα κάτσω μπροστά στον φακό, εκεί, ασυναίσθητα, θα ανακαλέσω τον ρόλο. Από συνήθεια, από ανασφάλεια και από 24 χρόνια γυρισμάτων που μου έχουν γίνει πια δεύτερη φύση. Όμως μόνο εκεί. Όταν γράφω, όταν σκηνοθετώ και όταν κοιτάζω γύρω μου τους ανθρώπους, δεν ανακαλώ πια κανέναν ρόλο, κανενός Χριστόφορου – στις ώρες εκτός φακού, μεγαλώνω και αλλάζω όπως όλοι μας. Θέλω να πιστεύω προς το καλύτερο.

σ.α.: Το όνομα της ταινίας δεν αναγράφεται διότι δεν είχε ακόμη οριστεί όσο γράφονταν το κείμενο, παρά μόνο το όνομα της κάθε ιστορίας από τις τρεις που την αποτελούν, όπως αναφέρεται και στον πρόλογο.

What is the most important skill you require from your close colleagues – apart from being good at what they do? To have a passion for their job. Being good isn't enough for me any more.

Do you show anyone your screenplays? Does anyone listen as you choose the music for your films? No and no.

You must be aware of how others see you. When did that stop bothering you and when did you unconsciously set aside the “role” of Christoforos? When I take my place in front of the camera, that's when I unconsciously set aside that role. From habit, insecurity and 24 years of filming – it has now become second nature. But only there. When I'm writing, directing and looking at the people around me, I don't set aside any role, or any Christoforos – I mature and change when I'm not acting for the camera, just as we all do. For the better, I like to think.

Info
Producers: Kostas Sousoulas and Christoforis Papakaliatis
Executive Producer: Plus Productions
Co-producers: Alpha TV, Aegean and OTE TV
Cast: Christoforis Papakaliatis, J.K. Simmons, Andrea Osvert, Tawfeek Barhon, Maria Kavogianni, Minas Chatzisavvas, Niki Vakali

Note: The title of the film is not stated as it had not been finalised when this interview was conducted. Only the chapter titles are listed in the introduction to this article.

Giannetos

since 1907

Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν άνθρωποι που διακρίνονται για την ικανότητα τους να κατασκευάζουν ιδιαίτερα πράγματα. Για την Ελλάδα ο οίκος χειροποίητων ενδυμάτων Giannetos κατασκευάζει χειροποίητα ενδύματα με παράδοση στο χώρο της ένδυσης από το 1907. Όλα τα προϊόντα της είναι χειροποίητα και διακριτά για την υψηλή ποιότητα των υφασμάτων και την ιδιαίτερη ραφή τους. Ο οίκος χειροποίητων ενδυμάτων Giannetos συνεργάζεται με τους μεγαλύτερους οίκους υφασμάτων παγκοσμίως όπως Reda, Canonico και Charles Clayton και απαρτίζεται από εξειδικευμένο προσωπικό με πολύ μεγάλη εμπειρία που σας εξασφαλίζει την εξαιρετική ποιότητα του ενδύματος. Είναι η μοναδική Ελληνική εταιρεία που στέκεται πλάι σε ονόματα όπως Brioni, Kitton και Zegna της διεθνούς βιομηχανίας ρούχων. Μπείτε στον κόσμο του Made-to-measure και ανακαλύψτε την τέχνη της προσωπικής κομψότητας με πολλούς πιστούς πελάτες όπως κορυφαίοι επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, πολιτικοί, διασημότητες καθώς και κάθε άνθρωπος με μια εξαιρετική αίσθηση του στυλ.

Around the world people are known for their ability to produce special things, for Greece the house of handmade clothing Giannetos manufactures garments with tradition in the clothing industry since 1907. All products are handmade and distinctive for the high quality fabrics and the special seam. The house of handmade clothing Giannetos collaborates with major textile companies worldwide as Reda, Canonico, and Charles Clayton, composed by qualified personnel with vast experience which ensures the excellent quality of the garment. It is the only Greek company that stands alongside names like Brioni, Kitton, and Zegna in the international clothing industry. Enter the world of Made to Measure and discover the art of personal elegance as all our loyal customers: leading businessmen, artists, politicians, celebrities as well as every man with an excellent sense of style.

Αθήνα
Πανεπιστημίου 18
Τηλ: 210 3637450
Σταδίου 5
Τηλ: 210 3232703

Κηφισιά
Κυριαζή 40
Τηλ: 210 6232213

www.giannetos.gr

